Una ànega glacial viu als Aiguamolls

La Clangula és una au que rarament es pot veure al litoral mediterrani

Ara hauria d'estar hivernant, com la resta dels seus congèneres, a les Illes Britàniques o al centre d'Europa, però d'una manera aïllada i excepcional aquesta ànega glacial ha anat a parar al Parc Natural dels Aiguamolls. S'ha instal·lat a la llacuna de la Rogera, a tocar la platja de Can Comes, on va ser vista per primer cop el 9 de desembre passat

CASTELLÓ D'EMPÚRIES | **MAIRENA RIVAS**

■ No sabem si la Clangula va arribar als Aiguamolls amb l'anhel de volar sense limitacions, com ho va fer *Joan Salvador Gavina*, el protagonista del *best-seller* de Richard Bach, una gavina que va ser expulsada de la seva bandada quan els va dir que volia volar molt alt per poder tocar el sol amb les puntes de les ales. El que és cert és que la Clangula, nom amb què l'anomenen carinyosament els ornitòlegs del parc natural perquè el seu nom científic és *Clangula hyemalis*, és una ànega que s'ha instal·lat a la Rogera, una llacuna costanera dels Aiguamolls, provinent d'una regió glacial.

Jordi Martí, ornitòleg del parc, explica que veure aquesta espècie aquí és una raresa, perquè és una au nòrdica que cria a Islàndia, a la península escandinava, a la franja costanera de Sibèria i, fins i tot, a la regió neàrtica del continent americà. El 9 de desembre passat, Àlex Ollé, un dels responsables del manteniment del parc natural que a més és ornitòleg, va anar amb el seu amic Marc Llovet a un punt de la platja de Can Comes des d'on s'albira la Rogera i com va ser de grata la sorpresa en descobrir un exemplar insòlit navegant tranquil·lament a la llacuna. Era la Clangula, una ànega glacial que ha aixecat una gran expectació.

"Està venint molta gent de tot Catalunya, de Barcelona, de Lleida, a veure-la, però no és gens fàcil, ja que li agraden els raconets", comenta Jordi Martí, alhora que Àlex Ollé hi afegeix que les úniques fotografies que s'han pogut fer d'aquest exemplar, que ha arribat en solitari als Aiguamolls, han estat gràcies al *digiscoping*, una tècnica que combina l'ús de la càmera digital i un telescopi.



Àlex Ollé, a la foto, i el seu amic Marc Llovet van ser els primers a veure l'ànega glacial el desembre passat. ROGER LLUNA

UNA RARESA



ÀNEC GLACIAL

CLANGULA HYEMALIS

Difícil de fotografiar

No és fàcil veure l'ànega i menys fotografiar-la. Aquesta imatge de la femella que s'ha allotjat a la Rogera la va captar Àlex Ollé mitjançant la tècnica del «digiscòping».

ALLIBERAMENTS D'ÀNECS GLACIALS AL PARC

1985 El 12 de juliol de l'any 1985 es va fer un descobriment molt estrany al parc dels Aiguamolls, es va albirar per primera vegada un ànec glacial. La troballa, segons han assenyalat els ornitòlegs, va ser doblement rara, tenint en compte que l'au es va instal·lar al parc natural en ple estiu i, a més, era un ànec mascle. La seva estada, d'acord amb les dades ornitològiques dels Aiguamolls, va durar una setmana, fins al 19 de juliol.

1988 Del 24 de novembre del 1988 al 4 de març del 1989 es documenta el segon albiratment d'un ànec glacial al parc dels Aiguamolls. També va ser un únic exemplar, però en aquest cas era una femella.

1990 El següent albiratment d'un ànec glacial als Aiguamolls es va produir el 2 de novembre del 1990. Aquesta au, una femella, va viure al parc fins al 9 de desembre.

2007 Han hagut de passar disset anys per tornar a trobar una au d'aquest tipus als Aiguamolls.

«Aquests ànecs poden migrar en solitari»

➤ Jordi Martí, l'ornitòleg del parc, explica algunes de les particularitats d'aquesta espècie tan rara de veure al litoral mediterrani

CASTELLÓ D'EMPÚRIES| **M. R.**

És normal que hagi arribat sola, fins aquí, aquesta femella d'ànec glacial?

■ No és estrany que volin sols, aquests ànecs, però és evident que ha arribat fins aquí en caràcter accidental. Aquests ànecs poden migrar en solitari i també en grup.

On hauria d'hivernar, en lloc d'als Aiguamolls?

■ És una espècie que hiverna a les Illes Britàniques i cap al centre d'Europa, però és excepcional que ho faci a la Mediterrània. Els ànecs glacials són bastant marins, busquen llacunes costaneres.

Fins quan creuen que estarà aquí?

■ Sabem que al febrer o al març ha de tornar a la seva àrea de cria.

Quin és el comportament habitual de l'au en aquest hàbitat d'hivernament?

■ És un capbussador que busseja com els becs de serra o els morells. S'alimenta de mol·luscs, crustacis i rarament menja vegetals i peix.

És fàcil de veure'l?

■ Depèn de la sort que tinguis. Ha vingut molta gent a veure'l expressament i l'intent ha estat infructuós.

L'ànec glacial és una raresa a Catalunya i no a la resta de l'Estat?

■ Sí, perquè és estrany que arribi a Catalunya, en canvi és més fàcil veure'l a Astúries, Galícia, Cantàbria, a la façana atlàntica.



Jordi Martí mostra el noticiari ornitològic, en què figura l'ànec glacial. R. LLUNA

Empordà - 22-01-08